

Multimedia to dowolne dane cyfrowe video, dzwięk, zwykłe teksty, zazwyczaj bez struktury, używane do komunikacji i przechowywania informacji

Wyszukiwanie multimediów wymaga także ich rankingu według stopnia podobieństwa do zapytania

Dla celów wyszukiwania użytkownik może opisać scenę video np.: "Keanu Reeves unikający pocisków podczas zderzenia helikopterów w filmie Matrix"

Wyszukiwanie informacji multimedialnych obejmuje następujące tematy:

reprezentacja treści i obiektów multimedialnych, wydobywanie cech,

formułowanie pytań odwzorowujących semantykę wysokopoziomową na cechy niskiego poziomu

zapytania przez przykłady sprzężenie informacyjne, pytania interaktywne, indeksowanie i katalogowanie cech, zintegrowane wyszukiwanie typów searching i browsing, przeszukiwanie multimediów w oparciu o ich treści.

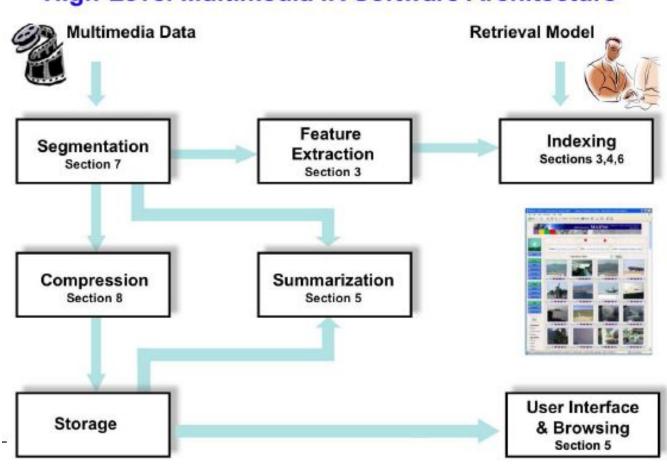
W tekście słowa, znaki przestankowe i paragrafy tworzą jego strukturę

W multimediach dane są zazwyczaj jednym, nieprzerwanym strumieniem; pożądane jest zdefiniowanie jednostek semantycznych

Wyszukiwanie multimediów

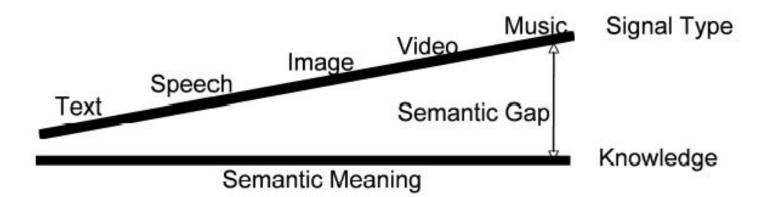
Przepływ informacji przy wyszukiwaniu multimediów:

High-Level Multimedia IR Software Architecture

Wyszukiwanie multimediów

Między treścią sygnału multimedialnego i jego znaczeniem występuje duża <u>luka semantyczna.</u>

<u>Identyfikacja obiektów</u>: istotny problem w przetwarzaniu obrazu i dźwięku

ludzie patrząc na obraz rozpoznają twarze i inne obiekty automatyczne etykietowanie obiektów w obrazach lub rozpoznawanie dźwięków w sygnałach audio są problemami nadal nie rozwiązanymi globalnie

Dlatego systemy wyszukiwania multimediów często wykorzystują opisy tekstowe wytworzone przez człowieka

Systemy opisu multimediów często wykorzystuja interpretacje emocjonalne

W przypadku mowy informacja niesemantyczna jest przekazywana przez tzw. prozodia sygnału – akcent, intonacja i iloczas.

Np. prozodia pozwalają rozróżnić pomiędzy zdaniami "Nie zatrzymuj się" i "Nie zatrzymuj się!"

Apertura:

Ze względu na duże ilości danych ruch w sekwencji obrazów testuje się na małej porcji każdego z obrazów okjreślonej przez aperturę; utrudnia to interpretację ruchu na obrazach video

Polega na identyfikowaniu i wydobywaniu najważniejszych cech opisujących treść obrazu

Zapytanie przez przykład (*Query By Example* - QBE): użytkownik posługuje się przykładowym obrazem jako zapytaniem o podobne do niego i ignoruje informację sementyczną związaną z obrazem

Najlepsze rankingi bazują na cechach obrazu takich jak: poza, ogniskowa kamery, oświetlenie, pozycja kamery, charakter ruchu.

Typowe cechy obrazów wyszukiwane przy zapytaniach QBE średni kolor i jego rozkład na powierzchni obrazu, histogramy składowych koloru dla zadanej ilości słupków Są to cechy niezależne od rozdzielczości i kąta pochylenia obrazu

Wyszukiwanie obrazów z treści

- Dla takich cech nie ma konieczności segmentacji obiektów i tła obrazu
- **Histogram koloru** c_i w obrazie I:

$$h_I(c_i) = P(color(p) = c_i | p \in I)$$

gdzie $P(color(p) = c_i | p \in I)$ – prawdopodobieństwo, że piksel p losowo wybrany z obrazu I posiada kolor c_i .

Autokorelogram uzupełnienia histogram informacją o rozłożeniu koloru w polu obrazu

$$h_I(c_i, c_j, r) = P(color(p_1) = c_i \land color(p_2) = c_j | r = d(p_1 - p_2))$$

- gdzie p_1, p_2 piksele losowo wybrane z obrazu I,
- $d(p_1-p_2)$ odległość pikseli p_1 , p_2 na obrazie.

Problem:

człowiek rozpoznaje kolory obiektów niezależnie od padającego na nie światła – np. jabłko rozpoznaje się jako czerwone w świetle dziennym i przy oświetleniu sztucznym; histogramy kolorów nie spełniają tego warunku

Tekstura – obszar o powtarzającym się wzorze kolorów łatwo rozpoznawalny przez człowieka

Miary tekstury nie powinny zależeć od jasności ani orientacji obrazu

Macierz kookurencji poziomów szarości (GLCM) – rejestruje zmiany jasności pomiędzy parami pikseli w obrazie; zapisuje w ten sposób informację o teksturze jasności obrazu

- Przy obliczaniu macierzy GLCM rozważa się wszystkie vzwiązane pary pikseli p_1 , p_2 odległe o wektor $\vec{v} = \vec{p}_2 \vec{p}_1$
- Wyznacza się:

$$P_I(c_i, c_j, \vec{v}) = P(color(p_1) = c_i, color(p_2) = c_j | \vec{p}_2 - \vec{p}_1 = \vec{v})$$

- gdzie $P_I(c_i, c_j, \vec{v})$ prawdopodobieństwo znalezienia v-związanych par pikseli związanych z kolorami c_i , c_i w obrazie I.
- Globalne wskaźniki tekstury obliczane na podstawie GLCM: energia, entropia, kontrast, jednorodność.

Energia – miara jasności v-związanych pikseli

$$\mathcal{E}_I(c_i, c_j, \vec{v}) = \sum_i \sum_j P_I(c_i, c_j, \vec{v})^2$$

Entropia – miara niejednorodności v-związanych pikseli

$$\Psi_I(c_i, c_j, \vec{v}) = \sum_i \sum_j P_I(c_i, c_j, \vec{v}) \log P_I(c_i, c_j, \vec{v})$$

Kontrast – miara różnic jasności ϕ_i dla v-związanych par pikseli

$$C_I(c_i, c_j, \vec{v}) = \sum_i \sum_j (\phi_i - \phi_j)^2 P_I(c_i, c_j, \vec{v})$$

Jednorodność – miara podobieństwa v-związanych pikseli

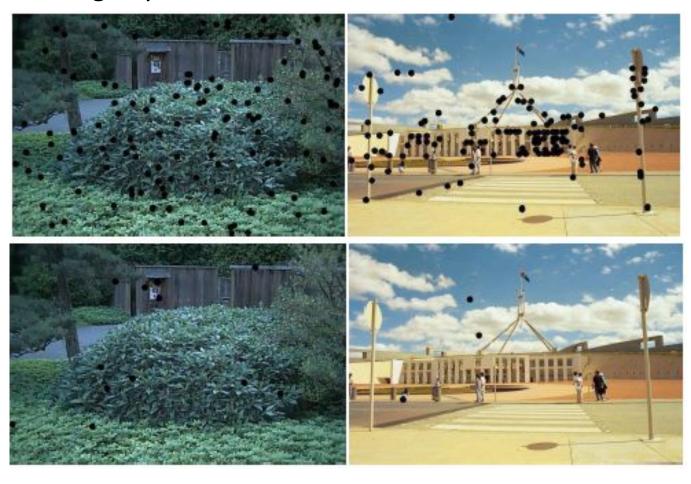
$$\mathcal{H}_I(c_i, c_j, \vec{v}) = \sum_i \sum_j \frac{P_I(c_i, c_j, \vec{v})}{1 + |\phi_i - \phi_j|}$$

Inteligentniejsze metody oparte są o modele cech obrazu – np. kombinacje koloru i częstotliwości przestrzennych wybranych regionów

Metoda punktów (regionów) odniesienia (sailent points): zbieranie cech obrazu niezależnych od skali, oświetlenia, pozycji kamery, rotacji obiektów; wykorzystuje się punkty odniesienia, unifikację orientacji i lokalną geometrię dla tekstury

Wyszukiwanie obrazów z treści

Punkty odniesienia są związane z rogami obrazu lub jego szczególnymi obszarami

Podobieństwo obrazów oblicza się za pomocą sumarycznych statystyk punktów (obszarów) odniesienia

W regionach odniesienia obrazy są specjalnie filtrowane

Wartości charakterystyk teksturalnych są klastrowane metodą k-średnich aby określić słowa języka

Do dopasowania tak przetworzonych obrazów używa się algorytmu pLSA (*probabilistic Latent semantic analysis*)